

Olv.: Jón 3,1-5.10– 1Kor 7,29-31– Mk 1,14-20
Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Minden föld imádjon téged Isten!

Fontos üzenete van ennek a jókívánságnak. Az elmúlt héten a Szentlélek erejére hivatkozva a keresztények egységéért imádkoztunk. Mi lenne, milyen más világ lenne, ha legalább a keresztények, a Krisztus-hívők egységben, egymással közösségben dicsőítenék az Istent. Egymásra tekintettel hinnének az örömhírben.

Ma van Pál apostol megtérésének az ünnepe, Pál-forduló. Biztat és bátorít mindegyikünket, hogy forduljunk Istenhez, akkor velünk lesz az Isten és ez megsokszorozza az erőinket. Ha csupán az emberi erőinkre hagyatkozunk, akkor ez a világ egyszerűen elnyel bennünket, mert a világ e világi erői hatalmasak.

Ezen a mai napon, a keresztény imahét utolsó napján, Pál apostol megtérésének napján kérjük nagyon az Isten kegyelmét, hogy egymással testvéri közösségben éljünk. Térjünk meg Istenhez, mert ez a feltétele az egységnek. Ha Pál apostol megtérésére hivatkozunk, akkor le kell szállni a lóról, különben Isten fölé akarunk emelkedni mindannyian. Ezt a szentmisét egy nagy család élő és meghalt tagjaiért ajánljuk fel.

Szentbeszéd

Múlt vasárnap elkezdődött egy hosszabb időszak az egyház éves liturgikus rendszerében. Ebben arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a megtérés által az ember egy teljesebb életre jut. A megtért emberek másképpen értelmezik a világ minden történését, mint a nem hívő emberek. Másképpen gondolkodnak önmagukról, a másik emberről, a világ javairól. Ezekre utalt a mai szentlecke is.

Miért figyelmeztetnek bennünket erre? Azért, mert sokat szenvedünk a világ kétértelmű dolgai miatt. Sok mindent lehet elmondani ezzel a kétértelműséggel kapcsolatosan. Idézzünk föl magunkban eseményeket, történeteket és rögtön rádöbbenünk, mennyire kínoznak ezek bennünket.

Szeretnénk egyértelműbben látni mindent. Ennek az a feltétele, hogy az ember maga is egyértelműbben gondolkodjon mindenről, legfőképpen az életről, amelynek igazságai vannak, amelyben Istentől meghatározott elvek a meghatározók.

Szeretnénk, hogy segítsen valaki abban, hogyan lehet egyértelműbbé minden, legfőképpen a mi életutunk.

Mi az, ami

megszünteti azt a belső nyugtalanságot, ami bennünk van,
megszünteti a bennünk lévő állandó keresést,
választ ad a bennünk lévő kérdésekre?

Ezen a mai vasárnapon egyértelmű választ kapunk az evangélistától:

***Betelt az idő!
Elközelgett Isten hatalma!
Térjete meg!
Higgyetek az örömhírben!***

Ez az Isten válasza nekünk embereknek. Ez a négy rövidke mondat, - az egyetlen üzenet - arról szól, hogy az Isten elgondolása szerint minden a helyére kerülhet. A világ olyan lehet, amilyennek az Isten akarta. Minden és mindenki megtalálhatja a helyét, azt a helyet, amit az Isten szánt neki ebben a világban. Ha mi is megtaláljuk helyünket ebben a világban, akkor ebből a világból annyit használunk fel, annyit fordítunk a magunk javára, amennyire szükségünk van és *nem többet*. Ha többet használunk fel, akkor kizsákmányoljuk, tönkre tesszük ezt a világot. Mi a következménye annak, ha sokkal többet veszünk el a világ javaiból, mint amire nekünk embereknek szükségünk van? Erről mindenkinek rengeteg tapasztalata lehet.

Ha mi emberek megtaláljuk a helyünket ebben a világban, azt a helyet, amit az Isten szánt nekünk, akkor az egymással való kapcsolatunkban fölismerjük azt, hogy nem lehet az önzés útján járni, mert az önzés szükségképpen bűnbe torkollik. A bűn nem más, mint az ember önzése. Ha az ember Isten elgondolása szerint a helyére kerül, akkor soha sem egymás kárára élünk, hanem egymás javára, egymás örömére. Isten így gondolta el a mi emberi életünket.

Amikor ezt az egyértelmű isteni választ halljuk, akkor az emberek sokasága gúnyolódik. Ugyan, egy álom! Ez az álom nem valósulhat meg sohasem. Igen, fájdalmasan halljuk ezeket a gúnyos kijelentéseket és fájdalmasan tapasztaljuk azt, hogy mi emberek útjába állhatunk ennek az isteni gondolatnak. Ennél sokkal fájdalmasabb következménye is van az emberek gúnyolódásának. Az, hogy nem fogadják el az Istent és Isten helyébe állva önmagukat istenítik. Akkor semmi sem úgy történik, ahogy azt az Isten elgondolta.

Mi meg egy ilyen világban gondolkodhatunk azon, hogy együttműködünk-e ezzel a világgal, ennek a világnak az embereivel? Ellenszegülünk-e ezeknek a törekvéseknek? Fölvegyük-e a harcot? Képesek vagyunk-e rá egyáltalán? Vagy pedig legalább mi figyeljünk oda erre az isteni válaszra, amely ennek a világnak az útjait megváltoztathatja. A kiszolgáltatottság megszűnhet és mi élhetünk ebből a világból és ebben a világban együtt, nem egymás ellenére, kárára, hanem valóban egymással közösségben.

Érdemes elgondolkodni azon, hogy mit is jelentenek ezek a rövidke mondatok? Ezek segítenek abban, hogy az ember egyértelműen gondolkodjon elsősorban önmagáról és ennek következtében mindenről.

Az idő betelt!

Jézus születését, ezt az örömdetes eseményt a Szentírás ezzel a nagyon szép mondattal hirdette meg: *“Amikor elérkezett az idők teljessége, Jézus megszületett a júdeai Betlehemben.”* Az idők teljességéről szól a Szentírás. A Szentírás-magyarázók szerint ez azt jelenti, hogy az idő betöltötte célját. Az időnek ez ad értelmet a világ idejére, a mi emberi időnkre, hogy *Jézus megszületett*. Ettől kezdve új értelme van az időnek. Ettől kezdve egy más történet kezdődik, *Isten és ember közös története*. A mi időnket az határozza meg, hogy

az Isten közénk jött. Ugyanakkor nagy kísértés számunkra a szaloncukor, a kalács, a mákos beigli illata..... De nem tudunk mit kezdeni nagypéntek Áldozatával.

Egy öt éves gyereket hallottam, aki egy idős asszonnyal beszélgetett. Karácsonyi időszak volt. Az idős asszony azt kérdezte: “Ugye tudod, hogy a Jézuska megszületett?” A kicsi gyerek egy szuszra válaszolt: “Igen tudom, de már felnőtt, már meg is feszítették és föl is támadt.” Az aranyos, kedves, idős asszony csodálkozására ez a kicsi gyerek még hozzátette: “És itt él a szívemben.” Döbbenetes volt ezt hallani. Ez az idős asszony nem tudta hova tenni kérdésére ezt a csodálatos és tömör választ.

Testvérek! Az idő betelt. Ettől kezdve más értelme van az időnek, - hallottuk a mai szentleckében, - ha keresztények vagyunk másképpen gondolkodunk mindenről, úgy ahogy azt az Isten elgondolta.

Elérkezett az Isten hatalma, az Isten országa!

Azt jelenti, hogy ez Krisztus Király országa. Isten hatalma, Isten országa abban áll, hogy végre megismerhetjük az Isten akaratát.

Mit akar az Isten? Mit vár tőlünk az Isten?

Mi az Isten igazsága, mi az Isten értékrendje?

Ha ezt közel engedjük magunkhoz, akkor bátorságot vehetünk ahhoz, hogy az Istenhez forduljunk és elinduljunk az Isten felé. Hiszen ez az isteni hatalom azt jelenti, hogy *kiárad a világra az Isten szeretete*. Isten szeretetével van a legtöbb gondunk, bajunk. Ha az Isten szeret, szereti a világot, szeret mindegyikünket, akkor erre valamilyen választ kell adni. *A szeretetre lehetetlen nem válaszolni*. Ha nem válaszolunk, akkor ez azt jelenti, hogy elfordultunk az Istentől és elfordulunk egymástól. Igen, sajnos mi emberek bizonyos értelemben menekülünk az elől az Isten elől, aki szeret. Az apostolok is elmenekültek, amikor Jézus elmondta nekik, hogy miképpen teljesedik be ebben a világban Istennek ez a szeretete, ez a jósága, *hogy szenvednie kell*. És elmenekültek.

Mi is inkább menekülésben vagyunk, mert tudjuk, ha elfogadjuk ezt az igazságot, akkor válaszolni kell. A válasz nem más, minthogy beengedjük életünkbe ezt a szeretetet, Istennek a jóságát. Azt, hogy az Isten elfogad mindent, az egész világot, mindegyikünket. Akkor ez azt jelenti, hogy ugyanígy fordulunk egymás felé. Annyira egyértelmű, hogy szinte megijedünk tőle. Inkább menekülésre vesszük. Elméltünk már erről, hogy az ördögnek sem a teremtető Istennel van a baja, hanem az Atya Istennel, aki szeret. Az Isten atyai szeretetével a sátán se tud mit kezdeni. Elérkezett az Isten hatalma. Kiáradt ebbe a világba az Isten szeretete Jézus Krisztusban, Jézus Krisztus által. Ő azt akarja, hogy ezt a szeretetet mi elfogadjuk és adjuk tovább.

Térjete meg!

Hagyjátok el útjaitokat! Térjete meg Jézus Krisztushoz. Fogadjátok el. Ő hozta el azt az üzenetet, amire a szívünk mélyén mindannyian vágyakozunk. Vallja be mindenki, erre vágyik. Elhozta nekünk. Bemutatta nekünk. Így élt közöttünk, mint az isteni szeretet hordozója. Térjete meg! Térjete meg Hozzá! Egyszerűen erről van szó. Mindenkiné a szavára odafigyelünk. Térjete meg Jézushoz!

Higgyetek az örömhírben!

Higgyetek ebben az örömhírben, amit Jézus hozott el hozzánk. Tegyétek magatokévá ezt az igazságot. Hallottuk a mai evangéliumban, milyen csodálatos volt az apostolok meghívástörténete. Gondolkodás nélkül léptek a nyomába. Ez arra akar figyelmeztetni bennünket, ha túlságosan sokat foglalkozunk és töprengünk azon, azzal ahogy ebben a világban vagyunk, ennek a világnak az e világi törvényei, elvárásai szerint és annak megfelelően, akkor nagy baj van. Akkor nem tudunk egyértelműek lenni. Nem tudunk egyértelműen Jézushoz fordulni, mindent félretéve első helyre tenni az Ő igazságát.

Testvérek!

Nagyon sokat szenvedünk a világ kétértelműsége miatt. Fönnakadunk ezen. Lázadozunk. Szenvetünk azoktól, akik ezt az isteni választ félretolják és sivataggá teszik ezt a világot a szó szoros értelmében is és lelki értelemben is.

Ez a világ csak akkor lehet más és mi is csak akkor lehetünk mások, ha engedünk a szívünk mélyén lévő hívásnak és elfogadjuk, hogy:

az idő Isten és ember közös ideje,
az Isten hatalma nem más, mint a szeretet kiáradása a világra,
a megtérés azt jelenti, hogy komolyan gondoljuk Jézus Emberré válását,
az örömhír hite azt jelenti, hogy csatlakozunk Jézushoz.

Mindenki gondolkodjon el ezen, mert külön-külön kell mindegyikünknek válaszolni erre a kérdésre.

+ **A M E N** +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Örömmel szorítom meg Ádám kezét, aki ma szolgál itt először az Úr oltáránál. Jano már egy kicsit régebben. Az éneklő kis lányoknak is nyújtjuk a kezünket, akik vasárnapról-vasárnapra meghozzák azt az áldozatot, hogy jóval előbb érkeznek, mint a felnőttek és próbálnak, gyakorolnak. Higgyük el, hogy ez a Jézushoz térésüknek mekkora lehetősége. Értük imádkozzunk. Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

A szentmise befejező áldásával azt az isteni erőt közvetítjük, amelyre szükségünk van ahhoz, hogy ebben a sok elvű és néha kétszínű világban egyértelmű életet élhessünk. Nem egyszerű azért, mert annyi kompromisszumra akarnak rávenni bennünket. A kompromisszum azt jelenti, hogy az ember nem ragaszkodik mereven a maga elképzeléséhez. Nagyon érdekes, pontosan azok beszélnek állandóan szövetségről, megállapodásról, egységről, közösségről, akik a maguk elveihez, elképzeléséhez mindenkinél jobban ragaszkodnak. Sajnos ez a világ, amelyben élünk a keresztény értékrendünket igen sokszor nevetségesnek mondja. Mennek a misztikus vallások felé, ahol lélekvandorlásról, reinkarnációról van szó. Játék. Életünk egyszeri és felelősek vagyunk érte. Felelősek vagyunk a viláért, a másik emberért. Ezt igazából nem lehet kibeszélni. Egyértelmű igazságról van szó. Fogadjuk el. Isten adjon ehhez erőt. Megváltozik a világunk is. Erre képesek vagyunk.

+ **Á L D Á S** +